

Sygn. akt II AKa 324/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tadeusz Kielbowicz
Sędziowie:	SSA Andrzej Kot SSA Stanisław Rączkowski (spr.)
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2012 roku

sprawy **R. S.**

oskarżonego o czyny z art.286§1 k.k. i inne

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżycieli posiłkowych A. K. i K. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 30 lipca 2012 roku sygn. akt III K 136/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżycieli posiłkowych A. K. i K. K. na rzecz Skarbu Państwa po 10 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza im po 60 złotych opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Opolu rozpoznał sprawę R. S. oskarżonego o to, że:

I. W dniu 20 września 2007 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd A. i K. K. w ten sposób, że podając się za maklera giełdowego i pracownika banku (...) S.A. Oddział w O. inwestującego z zyskiem środki pieniężne innych osób oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, zobowiązując się do zwrotu udzielonej mu pożyczki wraz z 20%-wymi odsetkami w terminie roku od dnia zawarcia ustnej umowy pożyczki, pożyczył od w/w środki pieniężne w kwocie 100.000 zł, przy czym wcześniej w celu uwiarygodnienia swojej osoby pożyczał od w/w mniejsze sumy pieniężne, które zwracał w terminie uzgodnionym wraz z odsetkami, po czym nie zwrócił pożyczonej kwoty 100.000 zł w całości, pomimo upływu terminu zobowiązania i wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, doprowadzając A. i K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100.000zł, działając na ich szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

II. W dniu 15 stycznia 2008 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd A. i K. K. w ten sposób, że podając się za maklera giełdowego i pracownika banku (...) S.A Oddział w O. inwestującego z zyskiem pieniądze innych osób oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, zobowiązując się do zwrotu udzielonej mu pożyczki wraz z 20%-wymi odsetkami, pożyczył od w/w środki pieniężne w kwocie 14.600 zł, przy czym wcześniej w celu uwiarygodnienia swojej osoby pożyczał od w/w mniejsze sumy pieniężne, które zwracał w terminie uzgodnionym wraz z odsetkami, po czym nie zwrócił pożyczonej kwoty 14.600 zł w całości, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, doprowadzając A. i K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.600zł, działając na ich szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

III. W dniu 15 kwietnia 2008 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd A. i K. K. w ten sposób, że podając się za maklera giełdowego i pracownika banku (...) S.A Oddział w O. inwestującego z zyskiem pieniądze innych osób oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, zobowiązując się do zwrotu udzielonej mu pożyczki wraz z 20%-wymi odsetkami, pożyczył od w/w środki pieniężne w kwocie 10.000zł, przy czym wcześniej w celu uwiarygodnienia swojej osoby pożyczał od w/w mniejsze sumy pieniężne, które zwracał w uzgodnionym terminie wraz z odsetkami, po czym nie zwrócił pożyczonej kwoty 10.000 zł w całości, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, doprowadzając A. i K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000zł, działając na ich szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

IV. W dniu 16 lutego 2009 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd A. i K. K. w ten sposób, że podając się za maklera giełdowego i pracownika banku (...) S.A Oddział w O. inwestującego z zyskiem pieniądze innych osób oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, zobowiązując się do zwrotu udzielonej mu pożyczki w terminie roku od dnia zawarcia ustnej umowy pożyczki, pożyczył od w/w środki pieniężne w kwocie 50.000zł, przy czym wcześniej w celu uwiarygodnienia swojej osoby pożyczał od w/w mniejsze sumy pieniężne, które zwracał w terminie wraz z odsetkami, po czym nie zwrócił pożyczonej kwoty 50.000 zł w całości, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, doprowadzając A. i K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000zł, działając na ich szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

V. W maju 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd J. P. w ten sposób, że podając się za pracownika banku (...) S.A. Oddział w O., obiecując przyszłe zyski osobie inwestującej, nakłonił A. K., aby namówiła swoją znajomą J. P. do zainwestowania u niego środków pieniężnych z perspektywą zwrotu zainwestowanej sumy pieniężnej z korzystnymi odsetkami, co też A. K. uczyniła, przekazując R. S. uzyskane od J. P. środki pieniężne w kwocie 16.000zł, których nie zwrócił, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, doprowadzając J. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.000zł, działając na szkodę J. P.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

VI. W 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd E. P. w ten sposób, że nie informując go o posiadanych zobowiązaniach wobec innych osób oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, zobowiązał się do zwrotu pożyczonych środków pieniężnych z korzystnymi odsetkami, pożyczył na podstawie ustnej umowy pożyczki od E. P. środki pieniężne w kwocie 60.000zł, przy czym w celu zdobycia zaufania i uwiarygodnienia swojej osoby pożyczał wcześniej od E. P. mniejsze sumy pieniężne, które zwracał w wyznaczonym terminie, po czym nie zwrócił pożyczonej kwoty 60.000 zł w całości, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem E. P. w wysokości 60.000zł, działając na jego szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

VII. W okresie od 2007 do 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd E. i L. S. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, zawarł z w/w umowę pożyczki na kwotę 100.000 zł, zobowiązując się do jej zwrotu w terminie 3 miesięcy wraz z odsetkami w wysokości 10%, uzyskując od E. i L. S. środki pieniężne tytułem zawartej umowy pożyczki w kwocie 100.000zł., po czym nie zwrócił pożyczonej kwoty 100.000 zł, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, doprowadzając E. i L. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100.000zł, działając na ich szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

VIII. W okresie od 30 kwietnia 2009 roku do 1 czerwca 2009 roku w O., działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając błąd P. G. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując go o posiadanych zobowiązaniach wobec innych osób, zawarł z P. G. dwie umowy pożyczki: pierwszą w dniu 30 kwietnia 2009 roku w kwocie 50.000zł., z terminem zwrotu do dnia 30 maja 2009 roku i a następnie w dniu 1 czerwca 2009 roku w kwocie 10.000zł., z terminem zwrotu do dnia 1 lipca 2009 roku, z których po upływie wyznaczonego terminu zwrócił środki pieniężne w wysokości 48.000zł., czym doprowadził P. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 12.000zł, działając na jego szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 kk.,

IX. W 2008 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd E. i H. L. w ten sposób, że podając się za maklera giełdowego inwestującego z zyskiem pieniądze innych osób na giełdzie oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i nie informując w/w o posiadanych zobowiązaniach wobec innych osób, zawarł z w/w umowę pożyczki w kwocie 400.000zł, przy czym w celu zdobycia zaufania i uwiarygodnienia swojej osoby pożyczał wcześniej od w/w mniejsze sumy pieniężne, które zwracał w wyznaczonym terminie, po czym nie zwrócił pożyczonej kwoty wraz z odsetkami, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu pożyczki, doprowadzając E. i H. L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 400.000zł, dopuszczając się opisanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, działając na szkodę w/w,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk.,

X. W dniu 20 maja 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd M. i M. C. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i nie informując w/w o posiadanych zobowiązaniach wobec innych osób, zawarł z w/w umowę pożyczki w kwocie 30.000zł zobowiązując się do jej zwrotu wraz z ustalonymi odsetkami w wysokości 10% tygodniowo od pożyczonej kwoty, zwracając kwotę 5.000zł., a nie zwracając pozostałego przedmiotu zobowiązania mimo wezwań do jego uregulowania, czym doprowadził M. i M. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000zł, działając na ich szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XI. W 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd J. K. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując go o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, zawarł z w/w umowę pożyczki w kwocie 150.000 zł, zobowiązując się do jej zwrotu w każdej chwili na żądanie w/w, uzyskał od w/w środki pieniężne tytułem ustnej umowy pożyczki w kwocie 150.000zł, z której to kwoty zwrócił 20.000zł, czym doprowadził J. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 130.000zł, działając na jego szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XII. W dniu 20 kwietnia 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd M. P. (1) co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując go o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, zawarł z w/w umowę pożyczki w kwocie 18.000 Euro (przyjmując średnią wartość w złotych)

według NBP na dzień 20 kwietnia 2009 roku na kwotę 79.547 złotych), zobowiązując się do jej zwrotu w całości w terminie do dnia 29 kwietnia 2009 roku, powiększonej o kwotę odsetek w wysokości 20%, po czym po uzyskaniu od w/w środków pieniężnych tytułem umowy pożyczki w kwocie 18.000 Euro, nie zwracając w/w kwoty zobowiązania mimo upływu terminu do wykonania zobowiązania, doprowadził M. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18.000 Euro- przyjmując średni przelicznik j.w., działając na jego szkodę,

tj. o czyn z art. 286 §1 k.k.,

XIII. W okresie od 14 kwietnia 2009 roku do 31 lipca 2009 roku w O., działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd K. i J. G. w ten sposób, że podając się za maklera giełdowego inwestującego z zyskiem pieniądze innych osób i co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób zawarł na piśmie umowy pożyczek - pożyczając w dniu 14 kwietnia 2009 roku środki pieniężne w kwocie 150.000zł, z terminem zwrotu do dnia 14 kwietnia 2010 r., w dniu 28 kwietnia 2009 roku środki pieniężne w kwocie 100.000zł, z terminem zwrotu do dnia 15 maja 2009 roku, a następnie w dniu 31 lipca 2009 roku środki pieniężne w kwocie 20.000 Euro (przyjmując średnią wartość w złotych według NBP na dzień 31 lipca 2009 r. w wysokości 86.106 złotych), z terminem zwrotu do dnia 31 stycznia 2010 roku, po czym nie zwrócił pożyczonych środków pieniężnych, doprowadzając K. i J. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 250.086zł dopuszczając się opisanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, działając- na szkodę w/w,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XIV. W kwietniu 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd H. W. w ten sposób, że podając się za brokera inwestującego z zyskiem pieniądze innych osób oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, zawarł z w/w umowę pożyczki na piśmie, uzyskując od w/w kwotę 80.000 zł, tytułem tej umowy, po czym nie zwrócił pożyczonych środków pieniężnych, doprowadzając H. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000zł, działając na jej szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XV. W okresie od 4 kwietnia 2009 roku do 11 maja 2009 roku w O., działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd R. P. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, zobowiązując się do zwrotu zaciągniętego zobowiązania umownego, po czym w dniu 4 kwietnia 2009 roku zawarł umowę pożyczki na kwotę 30.000zł, z terminem jej zwrotu do dnia 4 maja 2009 roku, w dniu 21 kwietnia 2009 roku zawarł umowę pożyczki na kwotę 22.000zł, z terminem jej zwrotu do dnia 30 kwietnia 2009 roku, w dniu 21 kwietnia 2009 roku zawarł umowę pożyczki na kwotę 71.500zł, z terminem jej zwrotu do dnia 21 maja 2009 roku, w dniu 28 kwietnia 2009 roku zawarł umowę pożyczki na kwotę 55.000zł, z terminem jej zwrotu do dnia 15 maja 2009 roku, w dniu 8 maja 2009 roku zawarł umowę pożyczki na kwotę 38.000zł., z terminem jej zwrotu do dnia 15 maja 2009 roku oraz w dniu 11 maja 2009 roku zawarł umowę pożyczki na kwotę 70.000zł, z terminem jej zwrotu do dnia 15 maja 2009 roku, których to sum pożyczkowych, po upływie wyznaczonego terminu nie zwrócił, czym doprowadził R. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 286.500zł, dopuszczając się opisanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, działając na szkodę w/w,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XVI. W 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd W. G. w ten sposób, że podając się za maklera giełdowego inwestującego z zyskiem pieniądze innych osób oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, zobowiązując się do zwrotu udzielonej mu sumy pożyczki, wynikającej z zawartej z W. G. umowy pożyczki, pożyczyl

od w/w środki pieniężne w kwocie 60.000zł., po czym w celu zdobycia zaufania i uwiarygodnienia swojej osoby w wyznaczonym terminie zwrotu pożyczonych pieniędzy dwukrotnie wypłacił w/w odsetki w wysokości 10%, a następnie nie zwrócił pożyczonej kwoty, mimo wezwań do wywiązania się z zobowiązania, doprowadzając W. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 60.000zł, działając na jego szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XVII. W 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd K. M. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, uzyskał od w/w środki pieniężne w kwocie 180.000zł, z tytułu zawartej umowy pożyczki, przy czym wcześniej w celu uwiarygodnienia własnej osoby pożyczył od w/w pieniądze w kwocie 30.000zł, które zwrócił w wyznaczonym terminie, czym zyskał zaufanie, a następnie uzyskanej pożyczki nie zwrócił w całości, mimo wezwań do wywiązania się z zobowiązania, czym doprowadził K. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 180.000zł, dopuszczając się opisanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, działając na szkodę w/w,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,

XVIII. W dniu 6 kwietnia 2007 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd M. O. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, uzyskał od w/w środki pieniężne w kwocie 100.000zł, z tytułu zawartej umowy pożyczki, której nie zwrócił, mimo wezwań do wywiązania się z zobowiązania, czym doprowadził M. O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100.000zł, działając na jej szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XIX. W dniu 14 marca 2008 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. O. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, uzyskał od w/w środki pieniężne w kwocie 100.000zł, z tytułu zawartej umowy pożyczki, której nie zwrócił, mimo wezwań do wywiązania się z zobowiązania, czym doprowadził M. O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100.000 zł, działając na jej szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XX. W dniu 16 sierpnia 2008 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd M. O. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, uzyskał od w/w środki pieniężne w kwocie 50.000zł, z tytułu zawartej umowy pożyczki, której nie zwrócił, mimo wezwań do wywiązania się z zobowiązania, czym doprowadził M. O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000zł, działając na jej szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XXI. W dniu 10 grudnia 2008 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. O. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, uzyskał od w/w środki pieniężne w kwocie 50.000zł, z tytułu zawartej umowy pożyczki, której nie zwrócił, mimo wezwań do wywiązania się z zobowiązania, czym doprowadził M. O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000zł, działając na jej szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XXII. W okresie od 17 czerwca 2009 roku do 3 sierpnia 2009 roku w O., działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd M. P. (2) co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, zobowiązując się do zwrotu pożyczonych środków pieniężnych w wyznaczonym terminie wraz z

ustalonymi odsetkami w wysokości od 5% do 15%, z tytułu zawartych z w/w umów pożyczki, uzyskał od w/w w dniu 17 czerwca 2009 roku pożyczkę w kwocie 50.000zł, w dniu 24 czerwca 2009 roku pożyczkę w kwocie 20.000zł, w dniu 25 czerwca 2009 roku pożyczkę w kwocie 20.000zł, w dniu 1 lipca 2009 roku pożyczkę w kwocie 62.000zł, w dniu 2 lipca pożyczkę w kwocie 50.000zł a następnie w dniu 3 sierpnia 2009 roku pożyczkę w kwocie 40.000zł, po czym nie zwrócił pożyczonych środków pieniężnych, czym doprowadził M. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 242.000zł, dopuszczając się opisanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, działając na szkodę w/w,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,

XXIII. W grudniu 2008 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd A. J. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, zobowiązując się do zwrotu udzielonej mu pożyczki wraz z odsetkami w wysokości 10%, pożyczył od w/w pieniądze w kwocie 40.000zł, których to pożyczonych środków pieniężnych nie zwrócił w terminie, doprowadzając A. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 40.000zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XXIV. W dniu 1 sierpnia 2009 roku w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd J. S. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania oraz nie informując w/w o wielkości posiadanych zobowiązań wobec innych osób, uzyskał od w/w środki pieniężne w kwocie 70.000zł, z tytułu zawartej na piśmie umowy pożyczki, z zobowiązaniem jej zwrotu do dnia 28 lutego 2010 r., której nie zwrócił mimo wezwań do wywiązania się z zobowiązania, czym doprowadził J. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000zł, działając na jego szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XXV. W okresie od dnia 14 stycznia 2008 roku do dnia 14 kwietnia 2009 roku w O. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem kilkakrotnie w krótkich odstępach czasu doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 213.750 złotych Z. W., w ten sposób, że wprowadził w/w w błąd odnośnie faktycznego zamiaru spłacenia pożyczek oraz faktycznego celu, na który miały być przeznaczone pożyczki tj. na budowę domu, dzięki czemu Z. W. pożyczył mu pieniądze w ogólnej kwocie 213.750 złotych tj. w dniu 14.01.2008 r. kwotę 15.000 euro, w dniu 02.07.2008 r. kwotę 10.000 euro, w dniu 22.08.2008 r. kwotę 15.000 euro, w dniu 11.11.2008 r. kwotę 3.000 euro, w dniu 11.12.2008 r. kwotę 2.000 euro oraz w dniu 14.04.2009 r. kwotę 2.500 euro, których następnie nie zwrócił Z. W., ani też nie został wybudowany dom za w/w pieniądze, działając na szkodę Z. W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

przy czym zarzucanych mu wyżej w pkt. I-VIII, X-XII, XIV, XVI, XVIII-XXI i XXIII-XXIV przestępstw dopuścił się w warunkach ciągłego przestępstwa opisanego w art. 91 § 1 k.k.;

przy czym zarzucanych mu wyżej w pkt IX, XIII, XV, XVII, XXII i XXV przestępstw dopuścił się w warunkach ciągłego przestępstwa opisanego w art. 91 § 1 k.k.

Wraz z aktem oskarżenia prokurator złożył wniosek o skazanie R. S. za zarzucane mu występki bez przeprowadzenia rozprawy/ k.1139/.Wniosek następnie został zmodyfikowany/k.1293 i 1322-1323/. Oskarżony w całości przychylił się do zmodyfikowanego wniosku prokuratora/ k.1323/.

Po rozpoznaniu tej sprawy Sąd Okręgowy w Opolu uwzględnił wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar, środków karnych oraz środków probacyjnych i wyrokiem z dnia 30 lipca 2012 r. sygn. akt III K 136/11:

1. uznał R. S. za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach I-VIII, X-XII, XIV, XVI, XVIII-XXI i XXIII-XXIV części wstępnej wyroku, które wyczerpują ustawowe znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. oraz z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnionych w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. uznał R. S. za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach IX, XIII, XV, XVII, XXII i XXV części wstępnej wyroku, które wyczerpują ustawowe znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączył R. S. orzeczone w pkt. I i II kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 343 § 1 i 2 pkt 2 k.p.k. wykonanie orzeczonej wyżej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił R. S. na okres próby lat 7 (siedmiu), oddając go w tym czasie na podstawie art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora sądowego,

5. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązał R. S. do wykonania w okresie próby nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 kwietnia 2010r. w sprawie INc 36/10,

6. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał R. S. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem przez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych:

#.

- A. i K. K. kwoty 174.600 zł. (sto siedemdziesiąt cztery tysiące sześćset) ,
- E. P. kwoty 60.000 zł, (sześćdziesiąt tysięcy)
- E. i L. S. kwoty 30.000 zł, (trzydzieści tysięcy)
- M. i M. C. kwoty 25.000 zł, (dwadzieścia pięć tysięcy),
- J. K. kwoty 130.000 zł, (sto trzydzieści tysięcy)
- M. P. (1) kwoty 79.547 zł, (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy pięćset czterdzieści siedem),
- K. i J. G. kwoty 250.086 zł, (dwieście pięćdziesiąt tysięcy osiemdziesiąt sześć),
- H. W. kwoty 80.000 zł, (osiemdziesiąt tysięcy),
- R. P. kwoty 286.500 zł, (dwieście osiemdziesiąt sześć tysięcy pięćset),
- W. G. kwoty 60.000 zł, (sześćdziesiąt tysięcy),
- K. M. kwoty 180.000 zł, (sto osiemdziesiąt tysięcy),
- M. O. kwoty 300.000 zł, (trzysta tysięcy),
- A. J. kwoty 40.000 zł, (czterdzieści tysięcy),
- S. W. kwoty 213.750 zł, (dwieście trzynaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt),

2. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach karnych zwolnił oskarżonego **R. S.** od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Powyższy wyrok zaskarżył na niekorzyść oskarżonego pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych – A. K. i K. K. zarzucając (dosł. cyt.):

„1. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art.343§1 i 7 k.p.k., poprzez uznanie, że zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku o skazanie oskarżonego bez rozprawy w trybie art.335 k.p.k., pomimo że takie podstawy nie istnieją przez wzgląd na postawę oskarżonego nie wskazującą na osiągnięcie celów tego postępowania karnego,

2. rażąco niewspółmierność (łagodność) kary orzeczonej wobec oskarżonego poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, podczas gdy zarówno okoliczności popełnienia przestępstw, postawa oskarżonego w toku procesu karnego, jak i osobowość sprawcy przemawiają za zastosowaniem wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności, a postawa oskarżonego nie wskazuje, że cele kary i cele tego postępowania zostaną osiągnięte poprzez uwzględnienie wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy.”

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o (dosł. cyt.):

„1. zmianę wyroku w zaskarżonej części dotyczącej rozstrzygnięcia co do wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności w ten tylko sposób, aby wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności została orzeczona bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, ewentualnie

2. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazani sprawy w tym zakresie Sadowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania, a także

3. zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych zwrotu wydatków, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja oskarżycieli posiłkowych nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom i wywodom zawartym w apelacji Sąd Okręgowy w Opolu nie dopuścił się obrazy przepisów w niej wskazanych. Swobodna ocena dowodów zebranych w sprawie doprowadziła ten Sąd do prawidłowych ustaleń i pozwoliła na wydanie wyroku w trybie art. 343 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k.

Zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k., wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego, złożyć można wtedy, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Wbrew twierdzeniom apelujących również ta ostatnia przesłanka została w niniejszej sprawie spełniona.

Przede wszystkim zaznaczenia wymaga okoliczność, że oskarżony może skorzystać z dobrodziejstw wskazanych w art.335§1 k.p.k., w sytuacji gdy zachodzi pomyślna prognoza w stosunku do jego osoby. Wykładnia tego przepisu wskazuje, że chodzi tutaj o postawę oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, ściśle łączącą się z celami postępowania karnego o których mowa w art.2§1 k.p.k.

Należy więc podkreślić, że postawa oskarżonego wskazująca na osiągnięcie celów postępowania mimo nieprzeprowadzenia rozprawy, to zwłaszcza konieczność rozważenia w świetle materiału dowodowego stosunku oskarżonego do czynu i do pokrzywdzonego. Istotnego znaczenia w tym kontekście nabiera również trafny dobór środków przewidzianych w prawie karnym tak, aby osiągnięte zostały zadania postępowania nie tylko w zwalczaniu przestępstw, lecz również w zapobieganiu im oraz w umacnianiu poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego (art. 2 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Sąd I Instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał, że uwzględnienie wniosku złożonego przez Prokuratora, spowodowało, iż cele postępowania karnego zostały osiągnięte, w szczególności poprzez zachowanie zasady trafnej represji i reakcji (str.24 uzasadnienia). Zdaniem Sądu Apelacyjnego należy podzielić w pełni ten pogląd.

Chodzi tutaj o to, aby zrealizować postulat, aby nikt winny popełnienia przestępstwa nie poniósł odpowiedzialności zarówno większej, jak i mniejszej, niż na to zasłużył. Dlatego też właśnie z przesłanki osiągnięcia celów postępowania wynika skierowany do sądu nakaz badania, czy proponowana przez strony kara, czy też szerzej - sankcja karna, jest możliwa do zaakceptowania z punktu widzenia dyrektyw sędziowskiego wymiaru kary, a więc m.in., czy zapewnia wzgląd w zakresie indywidualnego i społecznego oddziaływania kary.

Podkreślenia wymaga również fakt, że o trafnym zastosowaniu środków przewidzianych w prawie karnym oraz umocnieniu poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego, można mówić wtedy, gdy oskarżony nie wypiera się sprawstwa czynu objętego aktem oskarżenia, bowiem brak szczerego przyznania się oskarżonego do winy czyni złudną perspektywę jakiegokolwiek jego przemiany na lepsze.

Akceptacja przez Sąd I instancji wniosku złożonego w trybie art.335§1 k.p.k., zobowiązującego oskarżonego R. S. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem przez uiszczenie na rzecz oskarżycieli posiłkowych - A. i K. K. kwoty 174.600 zł. (sto siedemdziesiąt cztery tysiące sześćset) uwzględniała prawne interesy tych osób, dając im nadzieję na naprawienie chociażby w części wyrządzonej szkody. Wprawdzie łączna kwota zobowiązań oskarżonego wobec wszystkich pokrzywdzonych jest bardzo wysoka, ale nie oznacza to automatycznie, że oskarżony nie będzie realizował obowiązku naprawienia szkody. Oskarżony w trakcie postępowania sądowego przyznał, że nie ma stałej pracy, ale jej poszukuje. Tymczasowo utrzymuje się z pracy dorywczej wykonywanej na budowach w Niemczech i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 5.000 zł Ponadto oskarżony może liczyć na pomoc najbliższej rodziny, zwłaszcza rodziców z których wsparcia finansowego stale korzysta.

Niewątpliwie orzeczenie wobec R. S. kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania spowodowałoby zaprzeczenie realizacji obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przez niego poszczególnymi przestępstwami. Oskarżony przebywając bowiem w zakładzie karnym nie miałby możliwości zarobkowych na takim poziomie jak gdyby przebywał na wolności. Należy również zaznaczyć, że oskarżonego objęto dozorem kuratora sądowego, który ma czuwać m.in. nad realizacją wykonania zobowiązań przez oskarżonego.

Zobowiązanie się oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, niekaralność, warunki rodzinne i majątkowe, przedstawienie organom ścigania wyczerpującego przebiegu czynu przestępnego oraz przyznanie się do winy na etapie postępowania przygotowawczego pozwalają na uznanie ich cele postępowania określone w art. 335 § 1 k.p.k. zostały spełnione.

Sąd Okręgowy w Opolu zaakceptował wniosek Prokuratora złożony w trybie art.335 k.p.k. i wymierzył oskarżonemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił na okres 7 lat. Skarżący wskazał w apelacji na niezasadność zastosowania wobec R. S. warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i zarzucił że orzeczona wobec oskarżonego kara jest rażąco niewspółmierna. Argumentów apelacji jednak nie sposób podzielić.

„Rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4, zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego (por. III KR 254/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 51 i aprobatę tego stanowiska: M. Cieślak, Z. Doda, Przegląd orzecznictwa, Palestra 1975, z. 3, s. 64)” (J.Grajewski (red.) Komentarz aktualizowany do art.425-673 ustawy z dnia 06 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego, Lex El/2012). Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o "różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - »rażąco« niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować" (w.

SN z 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, OSNPP 6/1995, poz. 18). Przy ocenie zarzutu rażącej niewspółmierności kary należy uwzględnić całokształt dolegliwości i skutków prawnych wynikających z orzeczonych względem sprawcy kar, środków karnych i środków związanych z poddaniem sprawy próbie.

Zdaniem Sądu odwoławczego za zastosowaniem wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności przemawia argument, że zawieszenie jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotności do przestępstwa (spełnienie przesłanki o charakterze indywidualno-prewencyjnym). Należy podzielić te rozważania sądu I instancji, w których zwraca on uwagę na postawę sprawcy, wyrażającą się w przedstawieniu organom ścigania wyczerpującego przebiegu czynów przestępnych oraz deklarację naprawienia wyrządzonej pokrzywdzonym szkody. Dotychczasowy sposób życia (przede wszystkim chodzi tutaj o dotychczasową niekaralność oskarżonego), warunki i właściwości osobiste, okazanie przez oskarżonego skruchy wskazują na spełnienie warunków koniecznych do zastosowania wobec niego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Przy tej ocenie nie można również tracić z pola widzenia postawy pokrzywdzonych, która sprzyjała popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

Tak więc kara wymierzona oskarżonemu uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowość sprawcy, zaś suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa odzwierciedla należycie stopień szkodliwości społecznej czynu i uwzględnia w wystarczającej mierze cele kary. Innymi słowy może być uznana w społecznym odczuciu jako kara sprawiedliwa. Zatem zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary nie może się ostać. Wskazanej oceny nie zmienia fakt zaciągnięcia kolejnych zobowiązań przez oskarżonego udokumentowanych wnioskiem dowodowym pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż te fakty miały miejsce przed wydaniem skazującego wyroku.

Reasumując należy uznać, że ustalenia Sądu Okręgowego w Opolu są prawidłowe. Zostały oparte na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku postępowania. Ocena tych okoliczności została dokonana zgodnie z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowości logicznego rozumowania. Apelacja nie przedstawia argumentów, które podważałyby trafność oceny Sądu I instancji.

W tym stanie rzeczy - mając na uwadze powyższe - Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Podstawę rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437 § 1 k.p.k. Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych uzasadnia treść art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 r. ze zm. oraz art. 636§1k.p.k.